

## **PAGRINDINIO DAILĖS FORMALŪJŲ ŠVIETIMĄ PAPILDANČIO UGDYMO PROGRAMA**

### **I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Pagrindinio dailės formalųjų švietimą papildančio ugdymo programos (toliau – Programa) paskirtis – padėti mokykloms pasirengti mokyklos lygmens Programą ir užtikrinti formalųjų švietimą papildančio ugdymo kokybę.
2. Programa rekomenduojama mokiniams, baigusiems pradinio dailės formalųjų švietimą papildančio ugdymo programą, taip pat ir kitiems gabiems dailei vaikams, atitinkantiems mokyklos savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo) nustatytus kriterijus.
3. Programos trukmė 3 metai.
5. Įgyvendinant programą mokomasi grupėse.
6. Programai įgyvendinanti rekomenduojama mokymosi aplinka ir mokymosi priemonės:
  - 6.1. dailės dalykams pritaikyti kabinetai su molbertais, stalais, specialiu apšvietimu;
  - 6.2. kompiuterinė, demonstracinė įranga;
  - 6.3. modeliai ir vaizdinės priemonės natūros studijoms, kita vaizdinė, informacinė ir metodinė medžiaga;
  - 6.4. biblioteka ir pan.;
  - 6.5. parodoms pritaikytos erdvės su ekspozicine įranga, skirtos tiek mokinių, tiek profesionalių dailininkų kūriniams eksponuoti.

### **II SKYRIUS PROGRAMOS TIKSLAS, UŽDAVINIAI, STRUKTŪRA IR DERMĖ SU KITOMIS DAILĖS UGDYMO PROGRAMOMIS**

8. Programos tikslas – nuosekliai ir sistemiškai plėtoti dailės srities žinias, gebėjimus, įgūdžius, ugdyti kultūrinį sąmoningumą, suteikti bendrųjų ir dalykinių dailės kompetencijų, tenkinti dailės pažinimo ir individualios kūrybos poreikius.
9. Programos uždaviniai:
  - 9.1. atskleisti mokinių kūrybinius ir meninės raiškos gebėjimus;
  - 9.2. formuoti įgūdžius ir gebėjimą naudotis įvairių dailės sričių meninės raiškos priemonėmis, išbandyti įvairias dailės technikas ir technologijas;
  - 9.3. supažindinti su Lietuvos ir pasaulio kultūriniu paveldu bei šiuolaikiniais meniniais reiškiniiais, ugdant gebėjimus analizuoti, interpretuoti, vertinti kūrybos rezultatus.
10. Programą sudaro ugdymo turinio branduolio dalykai ir pasirenkamieji dalykai.
11. Branduolį sudaro šie dalykai:
  - 11.1. piešimas;
  - 11.2. tapyba;
  - 11.3. kompozicija;
  - 11.4. dailėtyra.
12. Pasirenkamuosius dalykus siūlo mokykla, jais gali būti visos klasikinės ir šiuolaikinės dailės šakos, įvairūs projektai.

13. Siekiant užtikrinti Programos dermę su kitomis dailės ugdymo programomis, programos trukmę, dalyvių amžius, rengimo principai ir uždaviniai, struktūra, mokymosi formos, veiklos sritys, mokinių pasiekimai siejami su pagrindinio ir vidurinio ugdymo dailės dalyko bendrąja programa, profesinės linkmės dailės ugdymo modulių, specializuoto ugdymo krypties programa (pagrindinio ir vidurinio ugdymo kartu su dailės ugdymu programa).

### III SKYRIUS PIEŠIMAS

14. Piešimo paskirtis – padėti suvokti tikrovės formų įvairovę, formuoti jų perteikimo bei studijavimo (tūris, forma, proporcijos, struktūra, šviesa, šešėlis ir pan.) įgūdžius. Piešimas apima studijinį, eskizinį bei interpretacinį piešinį.

15. Piešimo tikslas – ugdyti gebėjimus regimo pasaulio trimačius objektus atvaizduoti plokštumoje, naudojantis įvairiomis piešimo priemonėmis ir technikomis; įgyti kūrybinei raiškai reikalingų žinių ir įgūdžių.

16. Piešimo uždaviniai:

16.1. suteikti žinių apie piešimo technines priemones bei jų panaudojimo galimybes, formuoti darbo jomis įgūdžius, nuosekliai įvaldyti piešimo technikas;

16.2. suteikti žinių apie akademinio piešinio formavimo principus;

16.3. mokyti analizuoti, suvokti, interpretuoti vaizduojamą objektą;

16.4. lavinti pastabumą, nuosekliai formuoti ir tobulinti praktinius piešimo įgūdžius atvaizduojant natūrą kūrybinėms idėjoms fiksuoti;

16.5. ugdyti kūrybiškumą bei individualų požiūrį.

17. Piešimo veiklos sritys:

17.1. piešimo techninių priemonių pažinimas ir darbo įgūdžių jomis formavimas, nuoseklus piešimo technikų įvaldymas;

17.2. trimačio vaizdo perteikimas plokštumoje, teorinis ir praktinis piešinio formavimo principų įsisavinimas;

17.3. piešimo objektų studijavimas, fiksavimas, analizavimas;

17.4. kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas.

18. Piešimo mokymas:

18.1. piešimo mokymosi trukmė – 3 metai;

18.2. rekomenduojama mokytis 2 valandas per savaitę;

18.3. mokomasi grupėje;

18.4. užsiėmimai vyksta klasėse, gamtoje, muziejuose, galerijose ir kt.;

18.5. mokoma individualizuotai, lanksčiai pritaikant piešimo užduotis. Siekiama ugdyti pastabumą, nestandartišką analitinį – kūrybinį mąstymą;

18.6. pamokų metu derinamas teorinių žinių įsisavinimas su praktinių įgūdžių formavimu. Taikomi metodai – stebėjimas, fiksavimas, analizavimas, interpretavimas, vertinimas, aptarimas.

19. Mokinių pasiekimai:

Nuostatos: siekti nuosekliai įvaldyti piešimo priemones ir technikas, bei jas savitai panaudoti. Tyrinėti, analizuoti natūrą ir žvelgti į ją piešėjo akimis. Siekti ištraukti iš piešimo procesą ir juo mėgautis. Pasitikėti savo gebėjimais. Vizualizuoti savo mintis ir idėjas piešiant	
1. Veiklos sritis - piešimo techninių priemonių pažinimas ir darbo įgūdžių jomis formavimas, nuoseklus piešimo technikų įvaldymas	
Esminis gebėjimas: sąmoningai naudotis piešimo techninėmis priemonėmis, valdyti ir rinktis piešimo technikas	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Gebėti naudotis piešimo techninėmis priemonėmis ir tikslingai jas pasirinkti	1.1.1. Skirti piešimo priemones; 1.1.2. išbandyti įvairias atskirų piešimo priemonių panaudojimo galimybes, išmanyti darbo jomis specifiką
1.2. Valdyti piešimo technikas ir sąmoningai	1.2.1 Skirti ir apibūdinti piešimo technikas;

jomis naudotis	1.2.2 išbandyti skirtingas piešimo technikas, išmanyti darbo jomis specifiką ir teikiamas raiškos galimybes
2. Veiklos sritis – trimačio vaizdo perteikimas plokštumoje, teorinis ir praktinis klasikinio piešinio formavimo principų įsisavinimas	
Esminis gebėjimas: suprasti piešinio formavimo principus ir sąmoningai naudotis jais	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Komponentuoti piešinį	2.1.1. Nusakyti pagrindinius komponavimo principus; 2.1.2. įkomponuoti objektą lape; 2.1.3. sukombonuoti objektus tarpusavyje
2.2. Nustatyti vaizduojamų objektų proporcijas ir proporcijų santykius	2.2.1. Žinoti ir taikyti proporcijų matavimo būdus; 2.2.2. nustatyti objekto proporcijas ir jas fiksuoti plokštumoje; 2.2.3. nustatyti atskirų objektų proporcijų santykius
2.3. Vaizduoti trimačius objektus ir erdvę, taikant linijinės ir toninės perspektyvos principus	2.3.1. Nusakyti centrinės ir kampinės perspektyvos principus; 2.3.2. praktiškai juos taikyti
2.4. Modeliuoti apimtines formas ir erdvę	2.4.1. Modeliuoti ir lyginti skirtingus tonus; 2.4.2. tonu perteikti šviesą ir šešėlį; 2.4.3. atskleisti šviesos ir daikto formos sąveiką
3. Veiklos sritis - piešimo objektų studijavimas, fiksavimas, analizavimas	
Esminis gebėjimas: nuosekliai ir kūrybiškai gilinti supančios aplinkos atvaizdavimo (piešimo iš natūros) įgūdžius	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Atvaizduoti įvairaus sudėtingumo natūros objektus	3.3.1. Perteikti vaizduojamo objekto konstrukciją; 3.1.1 pastebėti ir užfiksuoti esminius piešiamų objektų bruožus bei ypatybes; 3.1.2 perteikti toną, medžiagiškumą; 3.1.3 perteikti žmogaus veido ir kūno proporcijas, minimaliai išmanyti plastinę anatomiją.
3.2. Atvaizduoti objektų grupes bei erdvę	3.2.1. Sustatyti daugiaplanį konstrukcinį piešinį; 3.2.2. pastebėti ir fiksuoti objektų skirtumus (proporcijų, formos, konstrukcijos, tono, apšvietimo, paviršiaus charakterio ir pan.)
3.3. Analizuoti natūrą bei piešinį (jos atvaizdą)	3.3.1 Perteikti visumos ir detalės santykį; 3.3.2 lyginti natūrą ir piešinį, bei kelis piešinius tarpusavyje
4. Veiklos sritis - kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas	
Esminis gebėjimas: kūrybiškai perteikti natūrą, tikslingai rinktis piešimo būdus, plastines priemones ir technikas	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
4.1. Tikslingai rinktis ir kūrybiškai naudoti piešimo priemones bei technikas	4.1.1. Pasirinkti piešimo priemones ir technikas individualiam sumanymui perteikti; 4.1.2. išbandyti eksperimentines piešimo technikas ir piešinio formavimo būdus;

	4.1.3. siekti individualumo formuojant piešimo braižą.
4.2. Kūrybiškai perteikti ir interpretuoti fiksuojamą medžiagą savo darbuose	4.2.1 Tinkamai pasirinkti piešimo plastinės kalbos priemones piešinio idėjai perteikti; 4.2.3. išbandyti interpretavimo būdus ir galimybes bei taikyti juos piešiant; 4.2.4. formuoti individualų požiūrį į natūrą ir ją kūrybiškai perteikti
4.3. Dalyvauti piešinių parodose, projektuose ir pan.	4.3.1. Pritaikyti įvaldytas piešimo technikas ir priemones kūrybiniame piešime; 4.3.2. savarankiškai piešti, mokėti kelti individualius tikslus

#### 20. Piešimo turinys:

20.1. Piešimo techninių priemonių pažinimas ir darbo įgūdžių jomis formavimas, nuoseklus piešimo technikų įvaldymas. Susipažįstama su įvairiomis piešimo priemonėmis (pieštukas, grafitas, anglis, sepija, kreida, trintukas, tušas, flomasteris ir pan.), išbandomos įvairios jų naudojimo galimybės ir nuosekliai formuojami darbo jomis įgūdžiai. Išbandomos ir įvaldomos įvairios sausos ir šlapios piešimo technikos.

20.2. Trimačio vaizdo perteikimas plokštumoje, teorinis ir praktinis piešinio formavimo principų įsisavinimas.

Susipažįstama su piešimo plastinės kalbos elementais (taškas, linija, dėmė, štrichas), jų panaudojimo galimybėmis. Mokomasi nustatyti piešiamo objekto bei jo dalių proporcijas, atskirų objektų dydžių santykį. Susipažįstama su komponavimo principais (erdvės dalinimas, simetrijos ašys, optinis centras ir jų sąveika), linijine perspektyva (horizontas, žiūrėjimo taškas, centrinė ir kampinė perspektyva) ir tonine perspektyva. Mokomasi modeliuoti skirtingus tonus, plečiama tonų skyrimo geba. Mokomasi modeliuoti kampuotas ir apvalias formas, perteikti šviesą ir šešėlį, suprasti formas ir šviesos tarpusavio sąveiką.

20.3. Piešimo objektų studijavimas, fiksavimas, analizavimas. Piešiami įvairaus sudėtingumo natūros objektai, pradedant nuo elementarių geometrinių figūrų palaipsniui pereinant prie sudėtingesnių skirtingų medžiagų ir įvairių paviršių daiktų piešimo. Mokomasi suprasti vaizduojamo objekto konstrukciją, perteikti toną, jo niuansus, medžiagiškumą, tekstūrą, faktūrą, minkštų ir kietų kūnų paviršių, pastebėti ir užfiksuoti esminius piešiamų objektų bruožus bei ypatybes. Mokomasi piešti sudėtingus objektus, gamtines ir architektūrines formas bei objektų grupes perteikiant erdvę (natiurmortas, interjeras, architektūrinių objektų piešiniai, architektūrinis peizažas). Įgyjama bendrųjų žinių apie žmogaus anatomiją, galvos ir figūros proporcijas bei konstrukciją, piešiant portretą ir figūrą, mokomasi perteikti portretinį panašumą, charakterį, figūros plastiką, judesį. Siekiama nuosekliai analizuoti natūrą, lyginti ją ir piešinį, suvokti piešiamų objektų formas esmę, pastebėti niuansus. Piešiami eskiziniai, studijiniai, interpretaciniai, mintini piešiniai.

20.4. Kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas. Atsižvelgiant į mokinio psichologinių/fiziologinių ypatybių, formuojami individualūs piešimo technikos įgūdžiai. Skatinama kūrybiškai naudotis piešimo plastinės ir techninės kalbos priemonėmis, eksperimentuoti. Mokomasi piešiniuose interpretuoti fiksuojamą medžiagą. Formuojami savarankiško piešimo įgūdžiai, individuali meninė raiška.

## IV SKYRIUS TAPYBA

21. Tapybos paskirtis – pažinti spalvų savybes ir jų, bei tapybos priemonių, technikų, plastinės raiškos pagalba, įvaizdinti regimąjį ar vaizduotės pasaulį, abstrakčias idėjas.

22. Tapybos tikslas – ugdyti tapybos plastinės raiškos, medžiagų, priemonių, spalvos galimybių išmanymą bei praktinius tapymo įgūdžius studijiniuose ir kūrybiniuose darbuose.

23. Tapybos uždaviniai:

23.1. suteikti žinių apie tapybos medžiagų bei priemonių technines ir tapybos plastinės kalbos galimybes, jų panaudojimo įvairovę;

23.2. suteikti žinių apie spalvos bei spalvinių derinių pažinimo, suvokimo ir praktinio naudojimo galimybes, lavinti spalvų atpažinimo gebą;

23.3. mokyti analizuoti, suvokti, vertinti, interpretuoti vaizduojamą objektą spalviniu - tapybiniu požiūriu, kūrybiškai naudoti tapybos plastinės kalbos elementus;

23.4. nuosekliai formuoti ir tobulinti tapymo įgūdžius, lavinti gebėjimus sąmoningai ir originaliai naudoti plastines raiškos priemones;

23.5. ugdyti kūrybiškumą bei individualų požiūrį.

24. Tapybą sudaro šios veiklos sritys:

24.1. žinių apie tapybos medžiagų ir priemonių technines galimybes bei tapybos plastinės kalbos elementus įgijimas bei taikymas praktikoje;

24.2. spalvų ir spalvinių derinių suvokimo, gebėjimo juos perteikti ir tikslingai naudoti ugdymas;

24.3. nuoseklus tapymo įgūdžių formavimas;

24.4. kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas.

25. Tapybos mokymas:

25.1 tapybos mokymosi trukmė – 3 metai;

25.2 rekomenduojama mokytis 2 valandas per savaitę;

25.3 užsiėmimai organizuojami klasėse, gamtoje, muziejuose, galerijose ir kt.;

25.4 teorija derinama su praktinių įgūdžių formavimu. Mokoma(si) stebėti, analizuoti, fiksuoti, interpretuoti, suprasti, vertinti;

25.5 mokoma individualizuotai, lanksčiai pritaikant tapybos užduotis, laiduojančias mokinio gebėjimų plėtotę. Siekiama ugdyti nestandartišką kūrybinį, kritinį mąstymą;

25.6 derinami informaciniai (aiškinimas, pasakojimas, demonstravimas), kūrybiniai (laisvas tapymas, bandant technines dažų ir priemonių savybes, improvizacinis tapymas, bandant plastines galimybes, greitas ir studijinis tapymas, remiantis natūros stebėjimu ar vaizduote) ir patariamieji (tapomos natūros analizė, patarimai visai mokinių grupei ir individualiai kiekvienam mokiniui, individualūs ir grupiniai tapomų paveikslų aptarimai, iš(si)aiškinant esmines klaidas ir įvertinant asmeninius pasiekimus) metodai.

26 Mokinių pasiekimai:

Nuostatos: suvokti regimąjį bei vaizduotės pasaulį, kaip spalvų ir spalvinių derinių reiškimosi erdvę. Pažinti ir skirti tapybos technikas bei gebėti jomis naudotis. Suprasti, analizuoti ir vertinti tapybos kūrinius, reikšti asmeninę nuomonę apie juos. Realizuoti kūrybines idėjas, tinkamai pasirenkant raiškos būdus ir tapybines priemones. Formuoti ir tobulinti individualią plastinę kalbą	
1. Veiklos sritis - žinių apie tapybos medžiagų ir priemonių technines galimybes bei tapybos plastinės kalbos elementus įgijimas bei taikymas praktikoje	
Esminis gebėjimas: įvaldyti tapybos technikas ir tapymo būdus, įsisavinti pagrindinę tapybos plastikos terminiją, naudoti tapybos plastinės raiškos elementus	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Įvaldyti skirtingas tapymo medžiagas, priemones ir būdus	1.1.1. Atpažinti ir skirti tapybos technikas; 1.1.2. pasirinkti tapymui reikalingas medžiagas, priemones bei tapymo būdus; 1.1.3. skirti pagrindinių dažų (akvarelė, guašas, akrilas, aliejus,) tapybines ir technologines savybes, atskleisti tapymo jais ypatumus ir galimybes.
2. Veiklos sritis - spalvų ir spalvinių derinių suvokimo, gebėjimo juos perteikti ir tikslingai naudoti ugdymas	
Esminis gebėjimas: tikslingai naudoti spalvą ir spalvinius derinius – pagrindinę tapybos išraiškos priemonę – vaizduojant natūrą ir kuriant	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Naudotis spalvotyros žiniomis tapant	2.1.1. Naudoti pagrindinius spalvotyros

	terminus: spalvų ratą, spalvų gaublį , pagrindinių ir papildomų spalvų priešpriešas, pagrindinius spalvų ir tonų kontrastų , spalvų optinio ir mechaninio maišymo(si) galimybes, skirti šiltų - šaltų spalvų ir atspalvių gamas.
3. Veiklos sritis - nuoseklus tapymo įgūdžių formavimas	
Esminis gebėjimas: nuosekliai ir kūrybiškai gilinti tapymo įgūdžius	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Tapyti natūrmortą, peizažą, portretą, figūrą	3.1.1. Įvardinti spalvotyros, tapybos plastikos elementų ir kompozicijos taikymo galimybes; 3.1.2. stebėti ir analizuoti tapomą objektą ar objektų grupes
3.2. Tapybinėmis priemonėmis vaizduoti formą, apimtį, medžiagiškumą, šviesą, erdvę	3.2.3. Atpažinti formos, šviesos, erdvės, medžiagiškumo perteikimo būdus
3.3. Perteikti asmeninį (emocinį , loginį ar kt.) santykį su tapomu objektu	3.3.1. Įvardinti natūros spalvinę nuotaiką; 3.3.2. apibūdinti vaizduojamo objekto tapybinį charakterį
4. Veiklos sritis - kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas	
Esminis gebėjimas: mokėti sąmoningai ir kūrybiškai naudoti ir jungti tarpusavyje tapybinės kalbos elementus	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
4.1. Analizuoti tikrovę ir rasti meninės raiškos bei tapymo technikos būdus jai transformuoti į tapybos kūrinių	4.1.1. Įvardinti koliažo, asambliažo, mišrių ir kompiuterinių technikų bei vaizdo kūrimo netradicinėmis priemonėmis galimybes; 4.1.2. pastebėti tapybos plastinės kalbos elementus meno kūriniuose
4.2. Dalyvauti parodose, projektuose ir pan.	4.4.1. Kelti individualius tikslus savarankiškai tapant; 4.4.2. naudotis spalvotyros žiniomis kuriant individualią spalvinę gamą, ieškoti originalių spalvinių derinių bei eksperimentuoti spalvų galimybėmis tapant 4.4.3. apibūdinti, vertinti, interpretuoti savo ir kitų tapybos darbus

25. Rekomenduojamas tapybos turinys:

25.1. žinių apie tapybos medžiagų ir priemonių technines galimybes bei tapybos plastinės kalbos elementus įgijimas bei taikymas praktikoje. Susipažįstama su pagrindiniais tapybos plastinių bei techninių priemonių terminais, su įvairiais tapybiniais dažais (akvarelė, akrilas, tempera, aliejus ir pan.), jų techninėmis savybėmis bei tapybinėms galimybėms, jiems naudoti skirtomis priemonėmis;

25.2. spalvų ir spalvinių derinių suvokimo, gebėjimo juos perteikti ir tikslingai naudoti ugdymas. Pažintis su spalvotyros terminija ir pagrindais, spalvinių derinių suvokimas ir praktinis jų naudojimas tapyboje. Teorinės žinios nuosekliai gilinamos ir betarpiškai įtvirtinamos praktinėmis užduotimis;

25.3. Nuoseklus tapymo įgūdžių formavimas. Mokomasi analizuoti ir suprasti vaizduojamų objektų arba jų grupių tapybinės interpretacijos galimybes. Nuosekliai vystomi regimosios tikrovės perkūrimo tapybinėmis priemonėmis gebėjimai (šviesa, šešėlis, kontrastas, niuansas, linijinė ir/ar spalvinė perspektyva, formos ir erdvės modeliavimas tonu ir/ar spalva, detalizacija ir apibendrinimas, medžiagiškumas). Formuojami ir tobulinami tapymo kalbos įgūdžiai (tapybiškumas/dekoratyvumas/grafiškumas, koloritas, spalviniai santykiai, apšvietimo charakteris, spalvinės dėmės dydžio ir formos svarba, potėpis ir faktūra) tapant natūrmortą, peizažą, portretą, pusfigūrę ar figūrą ir atliekant vis sudėtingesnes medžiagines natūros vaizdavimo (skaidrumas, blizgumas, atspindys, ir pan.) ir tikslines (šviesa, forma, erdvė ir pan.) užduotis;

25.4. Kūrybiškumo ir individualaus požiūrio ugdymas. Skatinamas domėjimasis šiuolaikiniais tapybos procesais, jų vertinimas, gretinimas su asmeniniais kūrybiniais siekiais; improvizacija, individualumas, meninis ir techninis eksperimentavimas. Formuojama stilistinė tapybos kalba (asmeninė spalvinė sistema, tapysenos maniera, ritmika, spalvinis ir prasminis akcentavimas, subjektyvi erdvėvoka) ir gebėjimas sąmoningai naudoti specifines plastines priemones bei jų derinius tapomame paveiksle.

## V SKYRIUS KOMPOZICIJA

26. Kompozicijos paskirtis – supažindinti mokinius su dailės kūrinio kūrimo sisteminiais principais, formuoti plastinių idėjų vizualizavimo įgūdžius, ugdyti nestandartišką kūrybinį kritinį mąstymą.

27. Kompozicijos tikslas – ugdyti gebėjimus suvokti ir kurti meninį vaizdą, tikslingai pasirenkant individualius raiškos būdus, priemones, dailės sritis.

28. Kompozicijos mokymo uždaviniai:

28.1 suteikti teorinių ir praktinių žinių apie komponavimo pagrindus, kompozicijos rūšis, ypatybes, kūrimo principus;

28.2 supažindinti su atskirų dailės šakų meninio vaizdo kūrimo specifika;

28.3 nuosekliai lavinti individualią meninę raišką, gebėjimus pasirinkti ir taikyti plastines raiškos priemones;

28.4 formuoti vizualinę pasaulėžiūrą, suvokiant, analizuojant, vertinant, interpretuojant vizualumą, savo ir kitų kūrybos procesą bei rezultatus.

28.5 ugdyti kūrybiškumą bei individualų požiūrį.

33. **Dalykas apima komponavimo pagrindus, klasikinių ir šiuolaikinių dailės šakų kompoziciją.**

34. Kompozicijos veiklos sritys:

34.1. formaliųjų komponavimo pagrindų įsisavinimas;

34.2. sisteminių kompozicijos kūrimo principų pažinimas;

34.3. pasirinktos dailės šakos kūrybinių principų įsisavinimas, individualių raiškos formų paieškos.

35. Kompozicijos mokymas:

35.1. mokymosi trukmė – 3 metai;

35.2. rekomenduojama mokytis 2 valandas per savaitę;

35.3. Užsiėmimai organizuojami klasėse, gamtoje, muziejuose, galerijose ir kt.

38. Mokinių pasiekimai:

Nuostatos: Domėtis, kaip tikslingai taikyti kompozicinės raiškos elementus, priemones, o taip pat kompozicijos sisteminius principus kūrybinėse užduotyse. Siekti pažinti, tikslingai pasirinkti ir taikyti praktikoje medžiagas, darbo priemones, technikas ir technologijas. Norėti realizuoti kūrybinėje veikloje ir rasti jai vietas savo asmeniniame gyvenime. Atsakingai žiūrėti į kūrybą	
1. Veiklos sritis - formaliųjų komponavimo pagrindų įsisavinimas	
Esminis gebėjimas: naudoti kompozicinės raiškos priemones bei sisteminius principus kuriant	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Naudoti plastinės raiškos elementus, taikant kompozicines raiškos priemones	1.1.1. Taikyti kompozicinės raiškos elementus (taškas ir linija, dėmė, šviesa ir šešėlis, spalva ir tonas). 1.1.2. įvardinti ir paaiškinti kompozicinės raiškos priemones (dydis, proporcijos, simetrija, asimetrija, statika ir dinamika, kontrastas, niuansas, ritmas ir ornamentas) ir jų panaudojimo galimybes
1.2. Gebėti kurti skirtingo pobūdžio	1.2.1. Apibūdinti kompozicijų rūšis.

kompozicijas	
2. Veiklos sritis - sisteminių kompozicijos kūrimo principų pažinimas	
Esminis gebėjimas: naudoti sisteminius komponavimo principus kuriant	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Komponuoti, taikant kompozicijos sisteminius principus	2.1.1. Plėtoti temą, vystyti siužetą; 2.1.2. atskleisti įvairias nuotaikas; 2.1.3. atrasti individualumo elementus plastinėje kalboje; 2.1.4. įvardinti stilizacijos ypatumus; 2.1.5. suprasti simbolius mokėti pritaikyti juos praktikoje; 2.1.6. vystyti idėją.
3. Veiklos sritis - kūrybinių principų įsisavinimas, individualių raiškos formų paieškos	
Esminis gebėjimas: įgyvendinti idėjas, tikslingai panaudojant kompozicines raiškos priemones, medžiagas bei technikas	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Tikslingai naudoti kompozicijos teorijos žinias ir įgytus praktinius įgūdžius kūriniai sukurti	3.1.1. Žinoti technines ir plastines raiškos savybes, jų panaudojimo galimybes bei būdus; 3.1.2. išbandyti klasikines bei eksperimentines technikas 3.1.3. vizualiai reikšti asmenines menines idėjas, ieškoti individualių raiškos formų
3.2. Dalyvauti parodose, projektuose ir pan.	3.2.1 Reikšti kūrybines iniciatyvas, formuluoti asmeninius meninius tikslus; 3.2.2 argumentuoti savo ieškojimų pobūdį eksperimentinių technikų tikslingumą.

39. Rekomenduojamas kompozicijos turinys:

39.1. Komponavimo pagrindų įsisavinimas. Susipažįstama su bendrais komponavimo principais, kompozicijos raiškos elementais (taškas ir linija, dėmė, šviesa ir šešėlis, spalva ir tonas) ir priemonėmis (statika, dinamika, simetrija ir kt.), rūšimis pagal kompozicinių elementų išdėstymą (uždara, atvira ir kt.) bei pagal santykį su regimuoju pasauliu (siužetinė, abstrakti, ir pan.).

39.2. Sisteminių kompozicijos kūrimo principų pažinimas. Analizuojami kompozicijos kūrimo sisteminiai principai, ritmika, vaizdo kadravimo ir prasminių momentų akcentavimo mechanizmai, objekto ir funkcijos sąsajos, ryšys tarp objekto ir ženklo, reikšmės ir prasmės, stilizavimo, stilistinės vienovės kūrimo būdai, konteksto.

39.3. Individualių raiškos formų paieškos. Gilinamasi į komponavimo ypatumus, vaizdavimo būdus, technines galimybes. Susipažįstama su klasikinėmis bei eksperimentinėmis technikomis. Skatinama ieškoti, įtvirtinti, analizuoti, pagrįsti, vertinti individualias ir grupines raiškos formas.

## VI SKYRIUS DAILĖTYRA

40. Dailėtyros paskirtis - supažindinti su dailės, architektūros istorine raida, dailės rūšimis ir žanrais, ugdyti gebėjimą vertinti. Dailėtyra apima dailės istoriją, teoriją (stiliai, žanrai, meninės raiškos priemonės ir kt.), kritiką (kūrinio analizė, vertinimas).

41. Dailėtyros tikslas – ugdyti visuminį meno reiškinių suvokimą, suteikiant dailės istorijos, teorijos, kritikos žinias, kūrinio analizės ir vertinimo įgūdžius, formuojant individualų santykį su meno kūriniais ar reiškiniu.

42. Dailėtyros uždaviniai:

42.1. suteikti teorinių žinių apie dailės rūšis, žanrus, stilius;

42.2. supažindinti su Lietuvos ir pasaulio kultūriniu paveldu bei šiuolaikiniais meniniais reiškiniu;



42.3. išmokyti analizuoti, vertinti kūrybos rezultatus.

43. Dailėtyros veiklos sritys:

43.1. teorinių žinių apie vizualinės kalbos elementus įgijimas;

43.2. meno kūrinių, dailės ir architektūros istorinės raidos procesų pažinimas;

43.3. vizualiųjų reiškinių analizavimas, interpretavimas ir vertinimas.

44. Dailėtyros mokymas:

44.1. dailėtyros rekomenduojama mokytis 1 valandą per savaitę;

44.2. mokymosi trukmė – 3 metai;

44.3. užsiėmimai organizuojami klasėse, muziejuose, galerijose, parodose, dailininkų studijose, bibliotekose ir kt., suteikiama galimybė naudotis įvairiais informaciniais šaltiniais;

45. derinami informaciniai ir kūrybiniai ir kt. ugdymo metodai.

46. Mokinų pasiekimai:

Nuostatos: Žvelgti į dailės ir architektūros istoriją kaip į vieną esminių dvasinės veiklos fiksacijų. Ieškoti idėjų įvairių epochų ir stilių meno kūriniuose. Ugdyti toleranciją kitoms kultūroms ir skirtingiems požiūriams. Gerbti ir saugoti savo krašto tradicijas ir kultūrą. Prisdėti prie artimiausios aplinkos vertybių išsaugojimo, bet kartu ir būti atviram kaitai, ieškojimams, naujoms idėjoms ir naujai patirčiai	
1. Veiklos sritis - teorinių žinių apie vizualinės kalbos elementus įgijimas	
Esminis gebėjimas: susieti dailės teorijos žinias su praktine menine veikla ir gyvenimu	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
1.1. Numatyti meninio vaizdo kūrimo būdus, plastinės kalbos elementus	1.1.1. Paaiškinti meno ir dailės terminus; 1.1.2. atpažinti dailės kūrinio pagrindinius bruožus, menines raiškos priemones; 1.1.3. įvardinti skirtumus tarp realybės ir meninio vaizdo
1.2. Klasifikuoti meno kūrinius aplinkoje	1.2.1 Skirti ir įvardinti dailės ir architektūros kūrinių rūšis, šakas ir žanrus; 1.2.2 atpažinti dailės technikas, medžiagas; 1.2.3 tikslingai ir taisyklingai vartoti dailėtyros sąvokas
2. Veiklos sritis - meno kūrinių, dailės ir architektūros istorinės raidos procesų pažinimas	
Esminis gebėjimas: įgytus istorinius meno kūrinių, reiškinių ir procesų pažinimo pagrindus pritaikyti praktinėje veikloje	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
2.1. Išvelgti dailės, architektūros palikime meninių stilių ir raiškos priemonių kaitą	2.1.1. Nurodyti tradicinės, klasikinės bei moderniosios dailės bei architektūros raidos etapus, juos atpažinti ir skirti; 2.1.2. atpažinti senųjų civilizacijų (Egiptas, Mesopotamija, Antika), didžiųjų stilių (romantika, gotika, renesansas, barokas, klasicizmas) ir XIX a. stilistinių krypčių pagrindinius bruožus, autorius; 2.1.3. skirti įvairių pasaulio kraštų, tautų bei epochų menui priskiriamų paminklų būdingiausias bruožus 2.1.4. skirti baltų ir lietuvių simbolius, tikėjimus, tradicinio meno bruožus
3. Veiklos sritis - vizualiųjų reiškinių analizavimas, interpretavimas ir vertinimas	
Esminis gebėjimas: analizuoti, interpretuoti ir vertinti vizualiuosius reiškinius	
Gebėjimai	Žinios ir supratimas
3.1. Atlikti meno kūrinio analizę epochos, regiono, stiliaus požiūriu	3.1.1. Įvardinti ir apibūdinti skirtingų epochų meno pavyzdžius; 3.1.2. išryškinti panašumus ir skirtumus tarp

	meno epochų, kultūrų, 3.1.3. apibūdinti kūrinio formą, turinį, technikos ir atlikimo ypatybes; 3.1.4. atpažinti meninės išraiškos priemonės
3.2. Interpretuoti ir vertinti šiuolaikinį meną	3.2.1. Identifikuoti šiuolaikinius meninius reiškinius, apibūdinti jų bruožus; 3.2.2. įvardinti technologijų poveikį šiuolaikinio meno formoms; 3.2.3. formuluoti savo asmeninį santykį su šiuolaikinio meno reiškiniais

47. Rekomenduojamas turinys:

47.1. Mokiniai supažindinami su pagrindiniais terminais, dailės šakomis ir žanrais, meninio vaizdo kūrimo būdais, plastinės kalbos elementais, realybės ir meninio vaizdo santykiu, meno sampratos kilme;

47.2. Meno kūrinių, dailės ir architektūros istorinės raidos procesų pažinimas. Mokiniai supažindinamai su visuotine bei Lietuvos architektūros ir dailės istorija; su įvairiomis dailės stilistikomis, meno istorijos raida, žanrų, temų, plastikos, formų įvairove nuo seniausių laikų iki šių dienų. Suteikiamos žinios apie svarbiausius baltų ir lietuvių papročius, simbolius, tikėjimus, tradicinio meno bruožus;

47.3. Vizualiųjų reiškinių analizavimas, interpretavimas ir vertinimas. Mokoma apibūdinti, suprasti, interpretuoti, analizuoti ir vertinti meno kūrinius, sociokultūrinį vaidmenį, savo ir kitų kūrybinę raišką. Įgyjami architektūros, dailės kūrinio analizės pagrindai. Dailės kūriniai bei reiškiniai analizuojami epochos, stiliaus, individualaus braižo ir kitais požiūriais. Vertinami laiko, vietos, kultūros, menininko pasaulėžiūros ir socialiniai aspektai meninėje kūryboje.

---